

NEWS

Izsaukts, netiekot nosauktam

2026. gada 17. augusts, Tobias Engl

Daudzās pilsoņu apkalpošanas iestādēs vārds joprojām krīt cauri telpai. «Brantes kundze, trešais lodziņš.» Visi paskatās. Izsauktā pieceļas, iet uz priekšu, un katrs gaidīšanas zonā tagad zina, ka viņa ir šeit, kā viņu sauc un tūlīt arī, kādā lietā. Tā ir ikdiena, un tai vairs nevajadzētu būt.

Kas iet uz iestādi, reti nes ko priecīgu. Pārreģistrācija pēc šķiršanās, pieteikums finansiālā grūtībā, apliecība pēc nāves gadījuma. Tas viss nevienam telpā neinteresē. Vārds, skaļi izsaukts, no privātas lietas izveido pusatklātu.

Klāt nāk tas, kas izsaukumu vispār saprot. Kas slikti dzird, savu vārdu balsu jūklī palaiž garām. Kas maz runā vāciski, to tikai uzmin. Iestāde, kam jāapkalpo visi, piekļuvi nedrīkst ļaut izšķirt dzirdei vai dzimtajai valodai.

Labākais sen ir klāt. Ekrāns gaidīšanas zonā izsauc pēc numura, bez skaņas, vairākās valodās, ar rakstu, kas salasāms arī no pēdējās rindas. Kas paņem numuru, savu vārdu patur sev. Sistēmas kā ScreenWay to apstrādā lokāli un Eiropā, nekur nerodoties ierakstam, kam tur nav vietas.

Iebildums nāk ātri, ka tas maksā naudu. Tas maksā mazāk nekā viens vienīgs zaudēts strīds par datu aizsardzību un nesalīdzināmi mazāk nekā uzticēšanās, ko iestāde izšķērdē, kad izrāda cilvēkus. Kā iestāde izsauc, nav tehnikas jautājums. Tas ir cieņas jautājums.

